

ଗାଳତୀୟଙ୍କ ପ୍ରତି ପତ୍ର

1 ପ୍ରେରତ ପାଉଲଙ୍କ ନିକଟରୁ ପତ୍ର । ମୁଁ ପ୍ରେରତ ହେବା ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧା ଯାଇ ନାହିଁ କି ମନୁଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଇନାହିଁ । ମାତ୍ର ମୁଁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ପରମପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରତ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ ପାଇଛି । ସେହି ପରମପିତା ହିଁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିଥିଲେ ।

2ମୋ ସହତ ଥିବା ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସୀ ସମସ୍ତ ଭାଇମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହି ପତ୍ରଟି ଗାଳତୀୟ* ଅଞ୍ଚଳର ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସୀ ମଣ୍ଡଳୀ ନିକଟକୁ ଲେଖାଯାଉଅଛି ।

3ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ଯେ, ଆମ୍ଭ ପରମପିତା ପରମେଶ୍ୱର ଓ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଗାନ୍ଧି ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମିଳୁ । **4**ପରମପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ୍ଭ ପାପଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଓ ଆମ୍ଭେ ରହୁଥିବା ପାପ ସଂସାରରୁ ଆମ୍ଭକୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ନିଜକୁ ସମର୍ପିତ କଲେ । **5**ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା ସଦାସର୍ବଦା ହେଉ । ଆମେନ ।

ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱସମାଗର ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର

6ଅଲ୍ପକ୍ଷଣ ପୂର୍ବରୁ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କର ଅନୁଗମନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଡାକିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏବେ ମୁଁ ଏହା ନାହିଁ ଅତି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲି ଯେ, ଭୃତ୍ୟମାନେ ସେହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇ, କୌଣସି ଅନ୍ୟ ସ୍ୱସମାଗରକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି । **7**ପ୍ରକୃତରେ ଆଉ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ୱସମାଗର ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ କେତେକ ଲୋକ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରାଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସ୍ୱସମାଗରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । **8**କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ୱସମାଗର ଯଦି ଆମ୍ଭଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ସ୍ୱସମାଗରଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ୱସମାଗର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ, ତା'ହେଲେ ସେମାନେ ଦଣ୍ଡ ଓ ନିନ୍ଦାର ପାତ୍ର । **9**ଏହା ମୁଁ ଆଗରୁ କହିଥିଲି, ଏବେ ପୁନର୍ବାର କହୁଛି, ଭୃତ୍ୟମାନେ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱସମାଗର ଗ୍ରହଣ କରି ସାରିଛନ୍ତି । ଯଦି ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ କେହି ବ୍ୟକ୍ତି କିଛି ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ବିଷୟରେ କହେ ତା'ହେଲେ ସେ ଦଣ୍ଡ ଓ ନିନ୍ଦାର ପାତ୍ର ଅଟେ । **10**ଭୃତ୍ୟମାନେ କ'ଣ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ, ଲୋକେ ମୋତେ ଯେପରି ଗ୍ରହଣ ଓ ସମର୍ଥନ କରନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି? ନା! ଜଣେ ପରମେଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି, ମୁଁ କେବଳ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି । ମୁଁ ଯଦି ମଣିଷମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥାନ୍ତି, ତେବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସେବକ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତି ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ପାଉଲଙ୍କ ଅଧିକାର

11ଭାଇମାନେ! ମୁଁ କହ ଦେବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ, ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସ୍ୱସମାଗର ଗୁଣାଲି ତାହା ମନୁଷ୍ୟକୃତ ନୁହେଁ । **12**ମୁଁ ସେହି ସ୍ୱସମାଗର ମଣିଷମାନଙ୍କ ପାଖରୁ ପାଇ ନାହିଁ । କୌଣସି ମଣିଷ ମୋତେ ତାହା ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ନାହିଁ, ବରଂ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହି ସ୍ୱସମାଗର ମୋ ଆଗରେ ପ୍ରକାଶିତ କଲେ ।

13ଭୃତ୍ୟମାନେ ମୋ ପୂର୍ବଜୀବନ ବିଷୟରେ ଶୁଣିଛନ୍ତି । ମୁଁ ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମର ଥିଲି । ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଡାକିନା କରୁଥିଲି । ମୁଁ ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ନଷ୍ଟ କରି ଦେବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲି । **14**ମୁଁ ଯିହୁଦୀଧର୍ମର ଜଣେ ନେତା ହୋଇ ଉଠୁଥିଲି । ମୁଁ ମୋ ବୟସର ଭୁଲନାରେ ଅନ୍ୟ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଆତ୍ମୀୟ ଥିଲି । ପୁରାତନ ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ କଠିନ ପରଶ୍ରମ କରୁଥିଲି । ଏହି ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ପର୍ବପର୍ବାଣିରେ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କଠାରୁ ପାଇଥିଲି ।

15କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ମୋ ଜନ୍ମ ପୂର୍ବରୁ ମୋତେ ଅନୁଗ୍ରହ କରି ବାଛି ନେଇଥିଲେ । ସେ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ ଯେ, ମୁଁ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସ୍ୱସମାଗର କହିବି । **16**ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଲେ । ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଡାକିଲେ, ମୁଁ କୌଣସି ମଣିଷର ପରାମର୍ଶ ବା ସାହାଯ୍ୟ ନେଇ ନ ଥିଲି । **17**ମୋ ଆଗରୁ ପ୍ରେରତ ହୋଇ ସାରିଥିବା ଯିରୁଶାଲମର ପ୍ରେରତମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ମୁଁ ଗଲିନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଅପେକ୍ଷା ନ କରି ମୁଁ ପ୍ରଥମେ ଆରବ ଗଲି ଓ ତା'ପରେ ଦମ୍ନେସକ ନଗରକୁ ଫେରିଗଲି ।

18ତିନିବର୍ଷ ପରେ ମୁଁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଗଲି । ମୁଁ ପିତର*ଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲି । **19**ପିତରଙ୍କ ସହତ ମୁଁ ପନ୍ଦର ଦିନ ରହିଲି । ମୁଁ ସେଠାରୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭାଇ ଯାକୁବଙ୍କ ଛଡ଼ା ଆଉ କୌଣସି ପ୍ରେରତଙ୍କୁ ଦେଖା କଲିନାହିଁ । **20**ପରମେଶ୍ୱର ନାଶିଲି ଯେ, ମୁଁ ଏଥିରେ ଯାହା କିଛି ଲେଖୁଛି, ତାହା ମିଥ୍ୟା ନୁହେଁ । **21**ତା'ପରେ ମୁଁ ସୁରିଆ ଓ କଲକିୟା ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକୁ ଗଲି ।

22ଯିହୁଦୀରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଥିବା ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକ ମୋତେ ପୂର୍ବରୁ ଦେଖି ନ ଥିବାରୁ ମୋତେ ଚିହ୍ନି ନ ଥିଲେ । **23**ସେମାନେ କେବଳ ମୋ ବିଷୟରେ ଶୁଣିଥିଲେ ଯେ, “ପୂର୍ବରୁ ଏହି ଲୋକ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଡାକିନା କରୁଥିଲେ, ଏବେ ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସପତ୍ରକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଅଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ସେ ପୂର୍ବରୁ ନଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ ।” **24**ମୋ'ପ୍ରତି

ଗାଳତୀୟ ନିଜର ପ୍ରଥମ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଭିଯାନ ବେଳେ ପାଉଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଚଳାଉଥିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ।

ପିତର ପିତରଙ୍କ ଯିହୁଦୀ ନାମ ହେଉଛି “କେଫା” । ସେ ଯୀଶୁଙ୍କର ବାରଦଶ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ।

ଯାହା ଘଟିଲା, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କଲେ ।

ଅନ୍ୟ ପ୍ରେରିତମାନେ ପାଉଲଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ

2 ମୁଁ ଚଉଦ ବର୍ଷ ପରେ ପୁଣି ଥରେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଗଲି । ବର୍ଣ୍ଣବିବା ଓ ତିତସଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ଥିଲି । **2** ଯିରୁଶାଲମ ଯିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବାରୁ ମୁଁ ସେଠାକୁ ଯାଇଥିଲି । ବର୍ଣ୍ଣାସୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ନେତୃସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ମୁଁ ଗଲି । ଯେତେବେଳେ ଆନ୍ତେମାନେ ଏକାନ୍ତରେ ଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ପ୍ରଭୁର କରୁଥିବା ସ୍ୱପ୍ନମାଗ୍ନର ଗୁଣାଇଲି । ମୁଁ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଆଗରୁ ଏହି ସ୍ୱପ୍ନମାଗ୍ନର ଗୁଣାଇ ସାରି ଥିଲି । ଏହାପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କଲି ଯେ, ମୁଁ ଯେଉଁ କାମ ପୂର୍ବରୁ କରି ସାରିଥିଲି ଓ ଏବେ ଯାହା କରୁଛି, ଯେପରି ସେ ସବୁ ବଫଳ ନ ହୁଏ । **3** ତିତସ ମୋ ସହତ ଥିଲେ । ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଅଣଯିହୁଦୀ ଲୋକ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଲୋକମାନେ ତିତସଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ତମ୍ଭିତ ହେବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କଲେ ନାହିଁ । **4** ଆନ୍ତେ ଏହି ସମସ୍ୟା ବନ୍ଧନରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ମନେ କରୁଥିଲେ । କାରଣ ଆମ୍ଭ ଦଳ ଭିତରକୁ କେତେକ ଭଣ୍ଡ ଭାଇ ଲୁଚିଛନ୍ତି ପରି ଆସିଥିଲେ, ଓ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଥିବା ଆମ୍ଭର ସ୍ୱାଧୀନତା ଉପରେ ଗୋଜନାରିଶି କରି ଆମ୍ଭକୁ ଦାସ କରି ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ । **5** କିନ୍ତୁ ସେହି ଭଣ୍ଡ ଭାଇମାନେ ଯାହା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ସେଥିରେ ଆନ୍ତେ କୌଣସି ମତେ ସମ୍ମତ ହେଲୁ ନାହିଁ । ଆନ୍ତେ ଇଚ୍ଛା କଲେ ଯେ, ଭୃନ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସ୍ୱପ୍ନମାଗ୍ନର ସତ୍ୟ ରହିଥାଉ ।

6 କିନ୍ତୁ ସେହି “ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ” ଲୋକମାନେ ମୁଁ କହୁଥିବା ସ୍ୱପ୍ନମାଗ୍ନର ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲେ ନାହିଁ । ମୋ ପାଇଁ କିଏ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବା ନୁହେଁ, ତାହାର କିଛି ଅର୍ଥ ନାହିଁ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ସମସ୍ତେ ସମାନ । **7** ଏହି ଲୋକମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ପିତରଙ୍କ ଭଳି ମୋତେ ଗୋଟିଏ ବଂଶେଷ କାମ ଦେଇଛନ୍ତି । ପରମେଶ୍ୱର ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନମାଗ୍ନର କହବା ପାଇଁ ପିତରଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନମାଗ୍ନର କହବା କାମ ଦେଇଛନ୍ତି । **8** ପରମେଶ୍ୱର ପିତରଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରେରିତ ରୂପରେ କାମ କରିବା ଶକ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରେରିତ । ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରେରିତ ଭାବରେ କାମ କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରେରିତ ଅଟେ । **9** ଯାକୁବ, ପିତର ଓ ଯୋହନ ନେତା ରୂପେ ପରିଗଣିତ ହେଉଥିଲେ । ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଏହି ବଂଶେଷ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ବର୍ଣ୍ଣବିବା ଓ ମୋତେ ତାହାଙ୍କର ସହଭାଗିତାର ଦକ୍ଷିଣହସ୍ତ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଯାକୁବ, ପିତର ଓ ଯୋହନ କହଲେ, “ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣବିବା, ଭୃନ୍ୟମାନେ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା କଥାରେ ଆନ୍ତେମାନେ ରାଜି ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଆନ୍ତେମାନେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବୁ ।”

10 ସେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ଗୋଟିଏ କଥା କହବା ଉପରେ ନିଶ୍ଚୟ ଦେଲେ ଯେ, ଆନ୍ତେ ଯେପରି ଅଭାବରେ ଥିବା ଗରୀବ

ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା କଥା ମନେ ରଖୁ । ଏହି କାମଟି କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଯେ କେବଳ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲି ତା ନୁହେଁ, ବରଂ ଏଥିପାଇଁ ମୋର ଉଦ୍ଦ୍ୟୋଗ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ।

ପାଉଲ ପିତରଙ୍କ ଭୂଲ ଦେଖାଇ ଦେଲେ

11 ପିତର ଆନ୍ତେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିଲେ । ସେ ସେଠାରେ କିଛି ଭୂଲ କାମ କଲେ । ମୁଁ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସିଧାସଳଖ କହିଲି, କାରଣ ସେ ଦୋଷୀ ଥିଲେ । ଘଟଣାଟି ଏହା: **12** ଯେତେବେଳେ ପିତର ପ୍ରଥମ ଆନ୍ତେମାନଙ୍କୁ ଆସିଥିଲେ, ସେ ଅଣଯିହୁଦୀଙ୍କ ସହତ ଖିଆପିଆ କରୁଥିଲେ ଓ ସମ୍ପର୍କ ରଖିଥିଲେ । ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ ଯାକୁବଙ୍କ ନିକଟରୁ କେତେକ ଯିହୁଦୀଲୋକ ଆସିଲେ, ସେମାନେ ଆସିଲା ପରେ ପିତର ଅଣଯିହୁଦୀଲୋକଙ୍କ ସହତ ଖିଆପିଆ ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ, ଓ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିଲେ । ସ୍ତମ୍ଭିତ* ହେବା କଥାରେ ବର୍ଣ୍ଣାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଭୟରେ ପିତର ଏପରି ଆଚରଣ କଲେ । **13** ଅତଏବ ପିତର ନିଶ୍ଚୟ କପଟାଗୁରୀ ଭାବରେ ଛଳନା ପୂର୍ବକ ଆଚରଣ କଲେ । ପିତରଙ୍କ ସହତ ଅନ୍ୟ ଯିହୁଦୀ ବର୍ଣ୍ଣାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଯୋଗ ଦେଲେ । ସେଠାରେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ କପଟାଗୁରୀ ଭାବରେ ଛଳନା ପୂର୍ବକ ଆଚରଣ କଲେ । ସେଠାରେ ସେମାନେ ଯାହା କଲେ, ତାହାକୁ ବର୍ଣ୍ଣବିବା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଗଲେ । **14** ଏହି ଯିହୁଦୀମାନେ ଯାହାଯାହା କଲେ, ମୁଁ ଦେଖିଲି । ସେମାନେ ସ୍ୱପ୍ନମାଗ୍ନର ସତ୍ୟର ପାଳନ କରୁ ନ ଥିଲେ । ତେଣୁ ସମସ୍ତ ଅନ୍ୟ ଯିହୁଦୀମାନେ ଗୁଣି ପାରିବା ଭଳି ମୁଁ ପିତରଙ୍କୁ କହିଲି: “ପିତର! ଭୃନ୍ୟେ ନିଶ୍ଚୟ ଯିହୁଦୀ । କିନ୍ତୁ ଭୃନ୍ୟେ ନିଶ୍ଚୟ ଯିହୁଦୀଙ୍କ ଭଳି ନୀବନ ଯାପନ କରୁ ନାହିଁ । ଭୃନ୍ୟେ ଅଣଯିହୁଦୀଙ୍କ ଭଳି ନୀବନଯାପନ କରୁଛନ୍ତି । ଅତଏବ, ଭୃନ୍ୟେ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ, ଯିହୁଦୀଲୋକଙ୍କ ଭଳି ନୀବନଯାପନ କରିବା ପାଇଁ କପଟର ବାଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି?”

15 ଆନ୍ତେମାନେ ଯିହୁଦୀ ରୂପେ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆନ୍ତେମାନେ ପାପୀ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପରି ନୋହୁଁ । **16** ଆନ୍ତେ ନୀଶ୍ଚୟ ଯେ ନିୟମପାଳନ ପୂର୍ବକ କେହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଧାର୍ମିକ ହୁଏ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣାସ କରିବା ପୂର୍ବକ ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଧାର୍ମିକ ହୁଏ । ସେଥିପାଇଁ ଆନ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଧାର୍ମିକ ହେବା ପାଇଁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣାସ କରିଅଛନ୍ତି । ଆନ୍ତେ ନିୟମ ପାଳନ ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣାସ ରଖିଥିବାରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକ ହୋଇଛନ୍ତି । କେବଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ ପୂର୍ବକ କୌଣସି ଲୋକ ଧାର୍ମିକ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ ।

17 ଆନ୍ତେ ଯିହୁଦୀମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକ ହେବା ପାଇଁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇଛନ୍ତି । ଅତଏବ ଆନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ପାପୀ । ଏହାର ଅର୍ଥ କ’ଣ ଏହା ଯେ ଯୀଶୁ ଆମ୍ଭକୁ ପାପୀ କରୁଛନ୍ତି? ନା । **18** କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବନ୍ଧନଗୁଡ଼ିକୁ ଆନ୍ତେ ଛାଡ଼ି ଦେଇ ସାରିଛନ୍ତି, ମୁଁ ଯଦି ସେହିଗୁଡ଼ିକର ପୁନଃ ପ୍ରଭୁର ଆରମ୍ଭ କରେ, ତାହେଲେ ଏହା ଭୂଲ ହେବ । **19** ମୁଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଁ

ସ୍ତମ୍ଭିତ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହତ ହୋଇଥିବା ଭୂଲର ଚକ୍ର (ଲଜାଗ୍ର ଚର୍ମ ଛେଦନ) । ଆବପୁସ୍ତକ 17:9-14

ଆଉ ବଞ୍ଚିରହ ନାହିଁ। କାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମୋର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇଲା। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଦୀବନଯାପନ କରୁଛି, ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହତ କୁଶ ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିପାରିବି। 20ଅତଏବ ଏବେ ମୁଁ ନିନ୍ଦେ ନୀତି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମୋ' ମଧ୍ୟରେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନୀତି ଅଛନ୍ତି। ମୋର ଶରୀର ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୀତି ଅଛି ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କଠାରେ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ପାଇଁ ମୁଁ ନୀତି ଅଛି। ସେ ମୋତେ ଭଲ ପାଇଲେ। ସେ ମୋ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ନିଜକୁ ସମର୍ପିତ କରି ଦେଇଛନ୍ତି। 21ଏହି ଅନୁଗ୍ରହ ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର। ଏହା ମୋ ପାଇଁ ବହୁତ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ। କାରଣ ଯଦି ନିୟମ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହେବା ସମ୍ଭବ ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ତାହେଲେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବନା କାରଣରେ ନିଜର ପ୍ରାଣ ବିସର୍ଜନ କରି ନ ଥାଆନ୍ତେ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ମିଳେ

3 ହେ ଗାଳତୀୟ ଲୋକେ! ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ କିପରି ଭାବରେ କୁଶ ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁ ଦିଆଗଲା, ତାହା ଭୁଲକୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଭାବରେ କୁହା ଯାଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୂର୍ଖ। ତୁମ୍ଭେ କାହାର ଛଳନାରେ ପଡ଼ିଗଲ। 2ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଗୋଟିଏ କଥା କୁହ: ତୁମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ କିପରି ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲ? କ'ଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରି ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ପାଇଥିଲ? ନା। ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୁସମାରୁର ଶୁଣି ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲ। 3ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ସହତ “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନୂଆ ଦୀବନ ଆରମ୍ଭ କଲ।” ଏବେ କ'ଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭାବୁଛ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜର ଶକ୍ତି ବଳରେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚଳି ପାରିବ? ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଏତେ ବୋକା? 4ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନେକ କଥା ଅନୁଭବ କରିଛ। କଣ ସେ ସବୁ ବିଫଳ ହୋଇଗଲା? ନା। 5ସେ ସବୁ ବିଫଳ ହୋଇ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରି ବୋଲି କ'ଣ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି? ନା। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ଯେଉଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମମାନ କରିଛନ୍ତି, ତାହା କଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ ପାଇଁ କରାଯାଇଥିଲା? ନା! ବରଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୁସମାରୁର ଶୁଣି ସେଗୁଡ଼ିକରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲ ବୋଲି, ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଆତ୍ମା ପ୍ରଦାନ କରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଦନକ କର୍ମମାନ କରିଛନ୍ତି।

6ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ବିଷୟରେ ଗାୟ ମଧ୍ୟ ଏହି କଥା କୁହେ: “ଅବ୍ରାହାମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଓ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ନିଜ ସହତ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକ କରିବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ।” 7ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନୀତି ରଖ ଯେ, ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଲୋକେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ସନ୍ତାନ। 8ଗାୟଗୁଡ଼ିକ ଏହା ମଧ୍ୟ କହେ ଯେ, ଭବିଷ୍ୟତରେ କ'ଣ ହେବ? ଲେଖାଅଛି, ପରମେଶ୍ୱର ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ପାଇଁ ଧାର୍ମିକ କରିବେ। ସୁସମାରୁର ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ଆଗରୁ କୁହାଯାଇଥିଲା। ଗାୟ କହେ: “ପରମେଶ୍ୱର ପୁଅବୀର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ

“ଅବ୍ରାହାମ ... କଲେ।” ଆବପୁସ୍ତକ 15:6

ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ପାଇଁ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରିବେ।” *

9ଅବ୍ରାହାମ ଏହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଓ ସେଥିପାଇଁ ସେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଲାଭ କଲେ। ସେହିପରି ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ପରି ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଆନ୍ତି। 10କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଅଭିଶାପଗ୍ରସ୍ତ। କାରଣ, ଯେପରି ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନଙ୍କରେ ଲେଖାଅଛି: “ଯାହା ବ୍ୟବସ୍ଥା *ରେ ଲେଖାଅଛି ସେ ସବୁକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବରେ ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ, ନହେଲେ ସେ ଲୋକ ଅଭିଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେବ।” * 11ଏଥିରୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଯେ, କୌଣସି ଲୋକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ନାହିଁ। କାରଣ ଗାୟ କହେ: “ବିଶ୍ୱାସକୁ ଆଧାର କରି ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତି ସଦାକାଳ ପାଇଁ ନୀତି ରହବ।” * 12କିନ୍ତୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ଆଧାରିତ ନୁହେଁ, ପ୍ରତିବଦଳରେ ଗାୟ କୁହେ: “ଯେଉଁ ଲୋକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିଧିଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କରେ, ସେ ସେଗୁଡ଼ିକ ମାଧ୍ୟମରେ ବଞ୍ଚିବ।” * 13ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଅଭିଶାପ ନିନ୍ଦେ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଏବଂ ଆମ୍ଭକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଭିଶାପରୁ ମୁକ୍ତ କଲେ। ଗାୟ କୁହେ: “ଯେଉଁ ଲୋକର ଶରୀରକୁ ଗଛରେ ଟାଙ୍ଗି ଦିଆ ଯାଏ, * ସେ ଲୋକଟି ଅଭିଶାପଗ୍ରସ୍ତ।” * 14ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ୍ଭକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା, ଯେପରି ଯେଉଁ ଆଶୀର୍ବାଦସବୁ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ପ୍ରତିଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ତାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ସେହି ପ୍ରତିଦାନ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆତ୍ମା ପାଇପାରିବା।

ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ପ୍ରତିଜ୍ଞା

15ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ଦେଉଛି: ନିଶେ ଲୋକ ଅନ୍ୟ ନଣଙ୍କ ସହତ କରିଥିବା ରୁକ୍ଷ ବିଷୟରେ ଭାବ। ସେହି ରୁକ୍ଷଟି ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଗଲା ପରେ, ସେଥିରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ। ତାହାକୁ ଅଟକାଇ ରଖିହୁଏ ନାହିଁ ଓ ସେଥିରେ ଯୋଡ଼ା ଯାଇପାରେ ନାହିଁ। 16ସେ ରୁକ୍ଷକୁ ମଧ୍ୟ ଏଡ଼ାଇ ଦେଇ ହୁଏନାହିଁ। ସେହିପରି ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ରାହାମ “ଓ ତାହାଙ୍କ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ” ପ୍ରତିଗୃହିତ ଦେଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ “ସେ ତାହାଙ୍କର ସମସ୍ତ ବଂଶଧର” ପାଇଁ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦେଇ ନ ଥିଲେ।

- “ପରମେଶ୍ୱର ... ବ୍ୟବହାର କରିବେ।” ଆବପୁସ୍ତକ 12:3
- ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏକ ନୀତିନିୟମ ଯାହା ମୋଗାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱର ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ।
- “ଯାହା ବ୍ୟବସ୍ଥା ... ହେବ।” ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ 27:26
- “ବିଶ୍ୱାସକୁ ... ରହବ।” ହବକୂକ 2:4
- “ଯେଉଁ ଲୋକ ... ବଞ୍ଚିବ।” ଲେବୀୟ 18:5
- ଗଛରେ ଟାଙ୍ଗି ... ଯାଏ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ 21:22-23 କୁହେ ଦୋଷୀଲୋକକୁ ମାରି ଅପମାନ ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗଛରେ ଟାଙ୍ଗି ଦିଆଯାଉଥିଲା।
- “ଯେଉଁ ... ଅଭିଶାପଗ୍ରସ୍ତ” ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ 21:23

ତା'ର ଅର୍ଥ ନଶେ ମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନଶକ ହେଉଛନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ । 17ମୋ କହବାର ଅର୍ଥ ଯେ, ଯେଉଁ ଚୁକ୍ତିକୁ ପରମେଶ୍ଵର ପୂର୍ବରୁ ଅନୁମୋଦନ କରିସାରିଥିଲେ, ତାହା ଗୁଣଗତ ତିରଷ୍ଟବର୍ଷ ପରେ ଆସିଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ଵାରା ମୂଲ୍ୟହୀନ ହୋଇ ଗଲାନାହିଁ । ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ସେହି ଚୁକ୍ତିର ପ୍ରଭାବକୁ ହାନି କରି ପାରିଲ ନାହିଁ । 18ଯଦି ଉତ୍ତରାଧିକାର “ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଧାରତ” ଅଟେ, ତେବେ ତାହା ‘ପ୍ରତିଗୃହୀତ ଆଧାରତ’ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ପ୍ରତିଗୃହୀତ ମାଧ୍ୟମରେ ମୁକ୍ତ ଭାବରେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

19ତା'ହେଲେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରୟୋଗନ କ'ଣ? ଲୋକମାନଙ୍କ ଭୁଲ୍ କାମଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖାଇବା ଲାଗି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସହତ ଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା । ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ବିଶେଷ ସନ୍ତାନଙ୍କ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ ରହିବାର ଥିଲା । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିଗୃହୀତ ଏହି ସନ୍ତାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିଲା । ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଵର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆଣାଯାଇଥିଲା । ସ୍ଵର୍ଗଦୂତମାନେ ମୋଶାଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ । 20ଗୋଟିଏ ପଟ ଥିଲେ, ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଦରକାର ହୁଏ ନାହିଁ ଓ ପରମେଶ୍ଵର ହେଉଛନ୍ତି ମାତ୍ର ନଶେ ।

ମୋଶାଙ୍କ ନିୟମର ପ୍ରୟୋଗନ

21ଏହାର ଅର୍ଥ କଣ ଏହା ଯେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକର ବିରୋଧୀ ଅଟେ? ଲୋକଙ୍କ ଭିତରେ ନିବନ୍ଧ ଭଳି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯଦି ବିଆଣୀ ପାରିଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ଵାରା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହତ ଆନ୍ଦେ ପ୍ରକୃତରେ ଧାର୍ମିକ ହୋଇ ପାରିଥାଆନ୍ତା । 22କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ । ଶାସ୍ତ୍ର ଘୋଷଣା କରେ ଯେ, ସବୁ ଲୋକ ପାପର ଅଧୀନ ଅଟନ୍ତି । ଏଭଳି ଘୋଷଣାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଲା ଯେ, ବିଶ୍ଵାସ ମାଧ୍ୟମରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଗୃହୀତ ବିଆଣିବ । ଯେଉଁମାନେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଗୃହୀତ ବିଆଣିବ ।

23ଏହି ବିଶ୍ଵାସ ପ୍ରକାଶ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆନ୍ଦେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ଵାରା ବନ୍ଦୀ ଓ ପରିଚାଳିତ ହୋଇ ଥିଲା । ଆନ୍ଦର ସେତେବେଳେ କୌଣସି ସ୍ଵାଧୀନତା ନ ଥିଲା । 24ଅତଏବ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆନ୍ଦର ସ୍ଵାମୀ ଥିଲା । ତା'ପରେ ଆନ୍ଦେ ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହତ ଧାର୍ମିକ ହେଲା । 25ଏବେ ବିଶ୍ଵାସର ଶାସ୍ତ୍ର ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି ଓ ଆନ୍ଦେ ଏଣିକି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଧୀନ ନୋହୁଁ ।

26ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣ ଅଟ । 27ତୁମ୍ଭେ ଯେତେଲୋକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବାପ୍ତିସ୍ମା ଗ୍ରହଣ କରଛ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବସ୍ତ୍ରରୂପେ ପରିଧାନ କରଛ । 28ଅତଏବ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଏକ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ଯିହୁଦୀ ଓ ଗ୍ରୀକ, ଦାସ ଓ ସ୍ଵାଧୀନଲୋକ, ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳା କାହାର ଭିତରେ କୌଣସି ଭେଦ ରହିଲା ନାହିଁ । 29ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅଟ, ତେବେ ସମ୍ଭାବତଃ ତୁମ୍ଭେ ଅବ୍ରାହମଙ୍କ ବଂଶଜ

ମଧ୍ୟ ଅଟ, ଓ ପରମେଶ୍ଵର ଅବ୍ରାହମଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପ୍ରତିଗୃହୀତ ଦେଇଥିଲେ, ସେହି ପ୍ରତିଗୃହୀତର ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଅଟ ।

4 ମୁଁ କହୁଛି ଯେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନଶେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି, ସେ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ନଶେ ଦାସଠାରୁ ବେଶି ଭିନ୍ନ ନୁହେଁ । 2କାରଣ ସେହି ଶିଶୁ ଆପଣ ପିତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଗୃହୀତ କରାଯାଇଥିବା ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଭିଭାବକ ଓ ତାର ଯତ୍ନ ନ୍ୟସ୍ତ କରି ଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଅଧୀନରେ ଥାଏ । 30କି ସେହିପରି ଆନ୍ଦେମାନେ ଶିଶୁଥିବା ସମୟରେ ଆନ୍ଦେ ମଧ୍ୟ ସଂସାରର ଅନୁପଯୋଗୀ ନୀତିନିୟମଗୁଡ଼ିକର ଦାସ ଥିଲା । 4କିନ୍ତୁ ଉଚିତ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାରୁ ପରମେଶ୍ଵର ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ସେ ନଶେ ସ୍ଵୀକାରୀ ଦନ୍ତ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧୀନରେ ନିବନ୍ଧଯାପନ କରୁଥିଲେ । 5ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଧୀନରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଓ ଆନ୍ଦମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ରୂପେ ଗଢ଼ି ତୋଳିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଏପରି କରିଥିଲେ ।

6ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନ, ସେଥିପାଇଁ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଭିତରେ ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ସ୍ଥାପିତ କଲେ । ସେହି ଆତ୍ମା “ଆତ୍ମା, ପ୍ରିୟ ପିତା” ବୋଲି ଡାକନ୍ତି । 7ଅତଏବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୂର୍ବଭଳି ଏବେ ଆଉ ଦାସ ନୁହଁ । ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅଟ । ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଭାବେ ସବୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ବିଷୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

ଗାଳତୀୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପାଉଁରଙ୍କ ପ୍ରେମ

8ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ନାଶି ନ ଥିଲ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିଥ୍ୟା ଦେବତାମାନଙ୍କର ଦାସ ଥିଲ । 9କିନ୍ତୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରକୃତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପରିଚୟ ପାଇଅଛ । ପ୍ରକୃତରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପରିଚୟ ପାଇଅଛ । ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ପାଲନ କରୁଥିବା ଦୁର୍ବଳ ଓ ଅଦରକାରୀ ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି କାହିଁକି ପୁଣି ଆକୃଷ୍ଟ ହେଉଛ? ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ପୁଣି ଦାସ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର? 10ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ଦିନ, ମାସ, ରତ୍ନ ଓ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟକ ନୀତି ନିୟମର ଗିରାଗୁଡ଼ିକୁ ପାଲନ କରୁଛ । 11ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ସବୁ ରେଷ୍ଟା ଓ କାମ କରଛ, ତାହା କାଳେ ବିଫଳ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଡରୁଛି ।

12ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରି ଥିଲି, ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଚାରମାନ ମୋ ପରି ହୁଅ । 13ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ ପାଇଁ ଖୁବ୍ ଭଲ ଥିଲ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନେ ପକାଅ, ମୁଁ ପ୍ରଥମ ଥର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ଥିଲି । ଯେହେତୁ ମୁଁ ଅସ୍ଵସ୍ଥ ଥିଲି । ସେ ସମୟରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ଵସମାଗୁର ପ୍ରଗୁର କରିଥିଲି । 14ମୋର ଅସ୍ଵସ୍ଥତା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭାରସ୍ଵରୂପ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଘୃଣା କରି ନ ଥିଲ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଛାଡ଼ି ଯିବାକୁ କହି ନ ଥିଲ । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ସ୍ଵର୍ଗଦୂତ ଆସିବା ଭଳି ମୋତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ଵାଗତ ନଶାଲ ଥିଲ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମ୍ଭାଷଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ

ଯୀଶୁ ଭଲ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲ। 15ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେତେବେଳେ ଅତ୍ୟଧିକ ଆନନ୍ଦିତ ଥିଲ। ଏବେ ସେ ଆନନ୍ଦ କୁଆଡ଼େ ଗଲା? ମୋର ମନେ ପଡ଼େ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାଧନତେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆଗେଇ ଆସିଥିଲ। ସମ୍ଭବ ହୋଇ ଥିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜର ଆଖି ମଧ୍ୟ ଡାକ୍ତ ମୋତେ ପ୍ରଦାନ କରି ଦେଇ ଥାଆନ୍ତ। 16କିନ୍ତୁ ଏବେ କ'ଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଥିବାରୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ହୋଇଗଲି?

17ଭଣ୍ଡ ଶିକ୍ଷକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଗ୍ରନ୍ଥା ଦେଖାଉଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ତାହା ଠିକ୍ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନୁହେଁ। କାରଣ, ତାହାପୂର୍ବ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରି ଆତ୍ମାରୁ ଦୂରେଇ ନେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା ଆଉ କାହାକୁ ଅନୁସରଣ ନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଉଛନ୍ତି। 18କିନ୍ତୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯଦି ଭଲ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ କେବଳ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିବାବେଳେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ସବୁବେଳେ ସେଥିରେ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ହେବା ଉଚିତ। 19ମୋ ପ୍ରିୟ ସନ୍ତାନଗଣ! ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୁଣି ଥରେ ଜଣେ ମା' ପରି ପ୍ରସବବେଦନା ଅନୁଭବ କରୁଛି ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକୃତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ଭଲ ନ ହୋଇଛ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଏପ୍ରକାର କଷ୍ଟ ଅନୁଭବ କରୁଥିବି। 20ମୋର ଇଚ୍ଛା ହେଉଛି ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଥାଆନ୍ତି କି, ଯଦ୍ୱାରା ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରେ କଥା ହୋଇପାରନ୍ତି। କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କ'ଣ କରାଯିବ, ମୁଁ କିଛି ନାଣିପାରୁ ନାହିଁ।

ସାର୍ବ ଓ ହାଗାରର ଉଦ୍‌ହରଣ

21ଏବେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କେତେକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧିନରେ ରହିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ କି ବ୍ୟବସ୍ଥା କ'ଣ କୁହେ? 22ଗାୟ କୁହେ, ଅବହାମଙ୍କର ଭୁଲଟି ପୁତ୍ର ଥିଲେ। ଗୋଟିଏ ପୁଅର ମା ଜଣେ ଦାସୀ। ଅନ୍ୟଟିର ମା ଜଣେ ସ୍ୱାଧୀନା ସ୍ତ୍ରୀ। 23ଅବହାମଙ୍କ ଦାସୀପୁତ୍ର ଗାରିବକ ସ୍ୱଭାବର ପଦ୍ଧତିରେ ଜନ୍ମ ହେଲା। କିନ୍ତୁ ସ୍ୱାଧୀନ ସ୍ତ୍ରୀଠାରୁ ଯେଉଁ ପୁତ୍ରଟି ଜନ୍ମ ହେଲା, ପରମେଶ୍ୱର ଅବହାମଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ସେ ଜାତ ହେଲା।

24ଏହି ସତ୍ୟ କାହାଣୀ ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରେ। ଦୁଇଜଣ ସ୍ତ୍ରୀ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ରୁକ୍ଷକୁ ଦର୍ଶାନ୍ତି। ଗୋଟିଏ ରୁକ୍ଷ ସୀନୟ ପର୍ବତଠାରେ ହୋଇଥିଲା। ଏହି ରୁକ୍ଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଜନ୍ମ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ କ୍ରୀତଦାସ ଭଲ। ଏହି ରୁକ୍ଷ ହାଗାର ନାମ୍ନୀ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ। 25ହାଗାର ଆରବ ଦେଶସ୍ଥିତ ସୀନୟ ପର୍ବତର ପ୍ରତୀକ। ଏବେ ତାହା ଆଦିର ଯିରୁଶାଲମକୁ ସଂକେତ କରେ। ଏହା ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଦାସତ୍ୱରେ ପଡ଼ିଅଛି। 26କିନ୍ତୁ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ଯିରୁଶାଲମ ସ୍ୱାଧୀନ ଅଟେ। ସେ ଆତ୍ମର ମାତା। 27ଗାୟ କୁହେ:

“ହେ ବନ୍ଧ୍ୟା ! ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅ, ତୁମ୍ଭେ କାହାରିକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇନାହିଁ; ଖୁବ୍ ନୋରରେ ହର୍ଷନୀଦ କର, ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରସବବେଦନା କେବେହେଲେ ଅନୁଭବ କରିନାହିଁ। ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀ ପରିତ୍ୟକ୍ତା,

ତା'ର ଅଗଣିତ ସନ୍ତାନ ସଧବା(ପତିଥିବା) ସ୍ତ୍ରୀଠାରୁ ବେଶୀ ହେବେ।”
ଯିଶାୟା: 54:1

28-29ଏବଂ ଅବହାମଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଜନ୍ମ ହେଲା। ଅନ୍ୟ ପୁତ୍ର ଯିସହାକ୍ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଜାତ ହେଲା। ମୋ ଭଲ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯିସହାକ୍ ଭଳି ପ୍ରତିଗୃହଣ ସନ୍ତାନ ଅଟ। ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ପୁତ୍ରଟି ଯିସହାକ୍ ସହିତ ମନ ବ୍ୟବହାର କଲା। ଆଦି ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ଅବସ୍ଥା। 30କିନ୍ତୁ ଗାୟ କ'ଣ କୁହେ? “ଦାସୀ ନାରୀ ଓ ତାହାର ପୁତ୍ରକୁ ବାହାର କରିଦିଅ। ସ୍ୱାଧୀନ ସ୍ତ୍ରୀର ପୁତ୍ର ପିତାର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବ। କିନ୍ତୁ ଦାସୀପୁତ୍ର କିଛି ପାଇବ ନାହିଁ।” * 31ଅତଏବ ଭଲ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଆମ୍ଭେ ଦାସୀପୁତ୍ର ନେହୁଁ, ମାତ୍ର ସ୍ୱାଧୀନ ସ୍ତ୍ରୀର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ।

ସ୍ୱାଧୀନ ରହଥାଅ

5 ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଏବେ ସ୍ୱାଧୀନ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆତ୍ମକୁ ସ୍ୱାଧୀନ କରିଛନ୍ତି। ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ରହଥାଅ। ପୁଣି ଥରେ ଦାସତ୍ୱର ବନ୍ଧନ ନିକଟରେ ନିଜ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କର ନାହିଁ। 2ଶୁଣ! ମୁଁ ପାଉଲ କହୁଛି, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ତନ୍ତ୍ର ହୋଇ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିକଟକୁ ଫେରି ଯିବ, ତାହେଲେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ ହେବେ ନାହିଁ। 3ମୁଁ ପୁଣି ଥରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇ ଦେଉଛି: ଯଦି ଜଣେ କେହି ସ୍ତନ୍ତ୍ରତକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ, ତା'ହେଲେ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବ। 4ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଧାର୍ମିକ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛ, ତା'ହେଲେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦାବିନ ସମାପ୍ତ ହେଲା, ଏହାର ଅର୍ଥ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲା। 5ମୁଁ ଏହା କହେ କାରଣ ଆମେ ଆଶା କରୁ ଯେ, ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକ ହେବୁ। 6ଆତ୍ମାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ଆମେ ଏଥି ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଛୁ। ଯଦି କେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟଗୁଣଠାରେ ଅଛି, ତାହେଲେ ସେ ସ୍ତନ୍ତ୍ର ହୋଇଛି ନା ନାହିଁ, ଏହା ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ। ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ହେଲା, ପ୍ରେମଜନକ ବିଶ୍ୱାସ, ଯାହା କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିପ୍ରକାଶ ହୁଏ।

7ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଭଲ ଭାବରେ ଦୌଡ଼ୁ ଥିଲ। କିଏ ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟପଥ ଅନୁସରଣ କରିବାରେ ବାଧା ଦେଲା? 8ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ଦିଆଯାଇଥାଉ ନା କାହିଁକି, ସେହି ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଆସିନାହିଁ, ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ। 9ସାବଧାନ ରୁହ, “ଅଲ୍ଲ ଟିକିଏ ଖମାର ଜନ୍ମା ହୋଇଥିବା ସବୁ ମଇଦାକୁ ଫୁଲାଇ ଦିଏ।” * 10ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହିଭଳି ଭିନ୍ନ ମତାମତକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ନାହିଁ।

“ଦାସୀ ... ନାହିଁ” ଆବପୁସ୍ତକ 21:10

“ଅଲ୍ଲ ଟିକିଏ ... ଦିଏ।” ଏହି ଉପଦେଶ କୁହେ ଛୋଟ ବିଷୟ ଅତି ବଡ଼ ବିପଦ ଆଣିପାରେ ଏବଂ ଜଣେ ଲୋକ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମନ ପଥରେ ନେଇଯାଇ ପାରେ।

ଯେଉଁ ଲୋକ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ବଚଳିତ କରୁଛନ୍ତି, ସେ ଯିଏ ହେଉ ନା କାହିଁକି ଦଣ୍ଡ ପାଇବ ।

11ମୋ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ମୁଁ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଗିଖାଇ ନାହିଁ ଯେ, ଲୋକେ ସ୍ତମ୍ଭିତ ହେବା ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି ମୁଁ ଏହା ଗିଖାଇଛି, ତା’ହେଲେ ମୋତେ କାହିଁକି ତାଡ଼ନା ଆସୁଛି? ମୁଁ ଯଦି ଏହା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲି, ତା’ହେଲେ କୁଣ୍ଠ ସମ୍ପନ୍ନୀୟ ମୋର ଗିକ୍ଷା ଲୋକଙ୍କୁ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ କରି ପକାଇ ନଥାନ୍ତା । **12**ମୁଁ କାମନା କରେ ଯେ, ଯେଉଁମାନେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜର ସ୍ତମ୍ଭିତ କରିବା ସହିତ ଚକ୍ଷୁକୁ ଇନ୍ଦ୍ରିୟହୀନ କରୁ ନାହାନ୍ତି କାହିଁକି?

13ମୋ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ପରମେଶ୍ଵର ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵାଧୀନ ରହେବା ପାଇଁ ବାଞ୍ଛୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହି ସ୍ଵାଧୀନତାକୁ ଭ୍ରମମାନେ ନିଜ ନିଜର ପାପମୟ ସ୍ଵଭାବର ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କର ନାହିଁ । ବରଂ ଏକ ଆରେକର ପ୍ରେମ ପୂର୍ବକ ସେବା କର । **14**ସମସ୍ତ ନିୟମ ଗୋଟିଏ ଆବେଶର ସାର ଭାବରେ ସମାହିତ ହୋଇଛି: “ନିଜକୁ ପ୍ରେମ କଲ ପରି ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କର ।”* **15**ଯଦି ଭ୍ରମେ ଏକ ଆରେକକୁ ଆଘାତ ପ୍ରଦାନ କରୁଥାଅ, ଓ ତତ୍ପରେ ପରସ୍ପରକୁ ଗ୍ରାସ କରି ଗୁଲ, ତାହେଲେ ଭ୍ରମମାନେ ନିଜେ ନିଜେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯିବ । ତେଣୁ ସାବଧାନ ରୁହ ।

ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଓ ମାନବ ପ୍ରକୃତି

16ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ କହୁଛି: ଆତ୍ମାଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରି ନୀବନ ଯାପନ କର । ତାହେଲେ ଭ୍ରମମାନେ ପାପମୟ ସ୍ଵଭାବର ଇଚ୍ଛାକୁ ସମ୍ବୁଧ୍ କରବା ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ । **17**ଆତ୍ମର ପାପମୟ ସ୍ଵଭାବର ଇଚ୍ଛା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ବିରୋଧୀ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପାପମୟ ସ୍ଵଭାବର ବିରୋଧୀ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ଦୁଇ ବିଷୟ ପରସ୍ପରର ବିରୋଧୀ ଅଟନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଭ୍ରମମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଯାହା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର, ତାହା କରି ପାର ନାହିଁ । **18**କିନ୍ତୁ ଯଦି ଭ୍ରମମାନେ ଆତ୍ମାଙ୍କର ପରିଗୁଳିତ ପଥରେ ଚଳୁଛନ୍ତି, ତା’ହେଲେ ଭ୍ରମମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଧୀନ ନୁହଁ ।

19ଆତ୍ମର ପାପମୟ ସ୍ଵଭାବ ଡ୍ଵାରା ହେଉଥିବା ପାପପୁଣ୍ଡିକ୍ରିୟାଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା: ଯୌନ ପାପାରୁ, ଅପବିତ୍ରତା, ଭୋଗବିଳାସ, **20**ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜା, ଯାଦୁବଦ୍ୟା, ଘୃଣା, ଝଗଡ଼ା, ଇର୍ଷା, କ୍ରୋଧ, ସ୍ଵାର୍ଥପରତା, ବିଭୀକନ କରିବା, ଦଳୀୟ ମନୋଭାବ, **21**ପରଗ୍ରୀକାତରତା, ନିଶାସକ୍ତ ହେବା, ମଉଜ ଓ ଏହିପରି ଅନ୍ୟ ସବୁ କାମ । ମୁଁ ପୂର୍ବ ଭଳି ଏବେ ମଧ୍ୟ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରୁଅଛି ଯେ, ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଏଭଳି କର୍ମରେ ଲିପ୍ତ ରୁହନ୍ତି, ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଉତ୍ତରାଧିକାର ପାଇବେ ନାହିଁ । **22**ମାତ୍ର ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଆତ୍ମକୁ ଏହିଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି: ପ୍ରେମ, ଆନନ୍ଦ, ଶାନ୍ତି, ଧୈର୍ଯ୍ୟ, ଦୟାଭାବ,

ଉଦାରତା, ବିଶ୍ଵସ୍ତତା, **23**ଉଦ୍ଵତା ଓ ଆତ୍ମ-ସଂଯମ । ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଠିକ୍ ନୁହେଁ ବୋଲି କୌଣସି ନିୟମ କହିପାରିବ ନାହିଁ । **24**ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କର, ସେମାନେ ନିଜର ମନର ଆବେଶ ଓ ପାପମୟ ସ୍ଵଭାବକୁ କୁଣ୍ଠରେ ବନ୍ଦ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜର ସ୍ଵାର୍ଥପର ମନୋଭାବ ଓ ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ ସବୁକୁ ତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି । **25**ସେହି ଆତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ଆତ୍ମେ ନୂତନ ନୀବନ ପାଇଅଛି । ଅତଏବ ଆତ୍ମେ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରିବା ଉଚିତ । **26**ଆତ୍ମେ ବୃଥାଭିମାନୀ ହେବା ନାହିଁ । ଏକ ଆରେକକୁ ଅସ୍ତବ୍ୟାରେ ପକାଇବା ନାହିଁ ଏବଂ ଆତ୍ମେ ପରସ୍ପରକୁ ଇର୍ଷା କରିବା ନାହିଁ ।

ଏକଆରେକର ସାହାଯ୍ୟ କର

6 ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କୌଣସି ଲୋକ ହୁଏତ କିଛି ଭୁଲ୍ କରି ପାରେ । ସେତେବେଳେ ଭ୍ରମମାନେ ଆତ୍ମିକ ଲୋକ ହୋଇଥିବାରୁ, ଉଦ୍ଵତା ସହକାରେ ଭୁଲ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଲୋକଟିକୁ ସଂଶୋଧନ ହେବା ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ । କିନ୍ତୁ ସାବଧାନ, ଭ୍ରମମାନେ ଯେପରି ନିଜେ କୌଣସି ପାପ କରିବା ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷାରେ ପଡ଼ି ନ ଯାଅ ।

2ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବା ସହ ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର । ଏଭଳି କରିବା ଡ୍ଵାରା ଭ୍ରମମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକୁ ପ୍ରକୃତରେ ପାଳନ କରି ପାରିବ । **3**ଯଦି ଜଣେ ଅତି ନିଗଣ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ ନିଜକୁ ମହାନ ବୋଲି ଭାବେ, ତେବେ ସେ ନିଜକୁ ପ୍ରତାରଣା କରେ । **4**ଜଣେ ଲୋକ ନିଜକୁ ଅନ୍ୟ ସହିତ ଭୁଲନା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ମାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପରୀକ୍ଷା ନିରୀକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ । ତା’ହେଲେ ସେ ନିଜର କାମ ପାଇଁ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରିପାରିବ । **5**ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ନିଜ ନିଜର ଦାୟିତ୍ଵ ବହନ କରିବା ଉଚିତ ।

6ଯେଉଁ ଲୋକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଗିକ୍ଷା କରୁଛି, ସେ ନିଜର ଗିକ୍ଷକଙ୍କୁ ତା’ ନିକଟରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଭଲ ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକର ସହଭାଗୀ କରାଉ ।

ନୀବନ ହେଉଛି ନିମ୍ନ ଗୁଣ କରିବା ସହିତ ସମାନ

7ନିଜକୁ ପ୍ରତାରଣା କର ନାହିଁ । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭ୍ରମମାନେ ଠକି ପାରିବ ନାହିଁ । ଜଣେ ଲୋକ ଯେପରି ବୁଣିବ, ସେହିପରି କାଟିବ । **8**ଯେଉଁ ଲୋକ ନିଜର ପାପମୟ ସ୍ଵଭାବକୁ ସମ୍ବୁଧ୍ କରିବା ପାଇଁ ବୁଣିବ, ସେ ବିନାଶ ଦାୟକ ଫସଲ କାଟିବ । କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଯଦି ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ସମ୍ବୁଧ୍ କରିବା ପାଇଁ ବୁଣିବ, ସେ ଆତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ଅନନ୍ତ ନୀବନ ରୂପକ ଗଣ୍ୟ କାଟିବ । **9**ଆତ୍ମେ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ଅକ୍ରିୟା ନାହିଁ । କାରଣ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟ ଆସିଲା ପରେ ଆତ୍ମକୁ ତା’ର ଫଳ ମିଳିବ । **10**ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମେ କାହାର ଉପକାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ସୂଯୋଗ ପାଉ, ଆତ୍ମେ ଅବଶ୍ୟ ତାହା କରିବା ଉଚିତ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ମଣ୍ଡଳୀଭୁକ୍ତ ବିଶ୍ଵାସୀ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆତ୍ମକୁ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

“ନିଜକୁ ... ପ୍ରେମ କର ।” ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ 19:18

ପାଉଲଙ୍କ ପତ୍ରର ସମାପ୍ତି

11ଦେଖ! ମୁଁ ନିଜ ହାତରେ ଓ କେତେ ବଡ଼ବଡ଼ ଅକ୍ଷରରେ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ପତ୍ରଟି ଲେଖିଛି । **12**କେତେକ ଲୋକ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସ୍ତମ୍ଭତ ହେବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଯିହୁଦୀମାନେ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଏହା କରୁଛନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କୁଶ ପାଇଁ କାଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଯାତନା ସହବାକୁ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଭୟ କରୁଛନ୍ତି । **13**ଯେଉଁମାନେ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସ୍ତମ୍ଭତ ପାଇଁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଉଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସ୍ତମ୍ଭତ କରିବାକୁ ବଡ଼ ଆଗ୍ରହୀ ଅଟନ୍ତି । ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରି, ସେମାନେ ଗର୍ବ କରି ପାରନ୍ତି । **14**ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କୁଶ ହିଁ ମୋର ଗର୍ବର ଏକମାତ୍ର କାରଣ । ମୁଁ ଆଶାକରେ ଯେ, ମୁଁ ତାହାଠାରୁ ଆଉ କେଉଁଠାରେ ଗର୍ବ କରିବି ନାହିଁ । କୁଶ

ଉପରେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ଵାରା ମୋ ପାଇଁ ଏହି ଜଗତ ମୃତ ଓ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଜଗତ ପାଇଁ ମୃତ । **15**ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ତମ୍ଭତ ହେଉ ବା ଅସ୍ତମ୍ଭତ ହେଉ, ସେଥିରେ କିଛି ଗୁରୁତ୍ଵ ନାହିଁ । କେବଳ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସୃଷ୍ଟି ନୁହେଁ ମନୁଷ୍ୟ ହେବା ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ । **16**ଯେଉଁମାନେ ଏହି ନିୟମ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ ଓ ଦୟା ମିଳୁ ।

17ଅତଏବ ମୋତେ ଅଧିକ କଷ୍ଟ ଦିଅ ନାହିଁ । ମୋ ଶରୀରରେ ପୂର୍ବରୁ କ୍ଷତ ଚିହ୍ନମାନ ଅଛି । ମୁଁ ଯେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅଟେ, ତାହା ଏହି କ୍ଷତଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରମାଣିତ କରନ୍ତି ।

18ମୋ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ଯେ, ଆତ୍ମର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା ସହତ ସଦାସର୍ବଦା ରହୁଥାଉ । ଆମେନ୍ ।